

digt stykke, da den handler om sundhedsvæsenet i Grønland.

Til nr. 7

Den gældende bestemmelse om indhentelse af en udtalelse fra Psykolognævnet i sager vedrørende autoriserede psykologers faglige virksomhed inden for sundhedsområdet ophæves, idet Patientklagenævnet selv har ansat en klinisk psykolog som faglig konsulent, der vil yde tilstrækkelig psykologfaglig ekspertise til Patientklagenævnets klagesagsbehandling.

Til nr. 8

Bestemmelsen fastslår, at alle i klagesagen involverede sundhedspersoner, dvs. både de indklagede og andre relevante sundhedspersoner skal give Patientklagenævnet og embedslægerne enhver oplysning, herunder journaler m.v., til brug for behandlingen af sagen.

Til nr. 9

Bestemmelsen udvides i overensstemmelse med forretningsordenen med, at også andre myndigheder m.v., der har berettiget interesse i sagen, f.eks. eventuelle ansættelsesmyndigheder, underrettes om nævnets afgørelse.

Til nr. 10

Bestemmelsen indfører i overensstemmelse med klageudvalgets anbefaling en absolut forældelsesfrist på 3 år. Dette vil effektivisere nævnet ved at nedbringe antallet af klagesager, herunder meget gamle og - bl.a. som følge heraf - ofte komplicerede sager. Samtidig opretholdes bestemmelsen om, at nævnet kan se

bort fra overskridelse af fristen, hvis særlige grunde taler derfor.

Fristen har hidtil været sat til 2 år, men regnet fra det tidspunkt, hvor klager var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over. Dette har givet anledning til, at nævnet har været nødsaget til at realitetsbehandle endog meget gamle sager, f.eks. over 10 år, med heraf følgende store problemer med at afklare de faktiske forhold, der klages over. F.eks. er der i Sverige fortsat en fælles og absolut frist på 2 år, hvor der i dette forslag nu foreslås en frist på 3 år.

Til nr. 11

Bestemmelsen fastslår, jf. § 12, stk. 3, at Grønlands Hjemmestyre og Lægemedelstyrelsen i lighed med Sundhedsstyrelsen kan indbringe sager for Patientklagenævnet, der er ældre end 3 år.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensrettelse, idet straffebestemmelsen nu skal henvise til § 19, stk. 3 mod tidligere § 19, stk. 2.

Til § 2

Af hensyn til hurtigst muligt at kunne gennemføre effektiviseringsforbedringerne, foreslås det, at loven træder i kraft den 1. april 1998.

Lovens § 22, stk. 1, om forældelsesreglen finder anvendelse for alle sager, der indbringes for nævnet efter lovens ikrafttræden.

Til § 3

Bestemmelsen fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne, men helt eller delvis kan sættes i kraft ved kongelig anordning under hensyntagen til de særlige færøske forhold.